

Velika Gospa

vineri, 31 august 2012

{xtypo_quote}Velika Gospa, Marijino uznesenje na nebo.
{/xtypo_quote}

Na jednom mjestu u svojim poslanicama apostol Pavao nas poziva: eznite za onim što je gore … Isus biva uznesen na nebo, Marija biva uznesena na nebo, sveci i an eli raduju se u nebeskoj slavi. Naše najve e svetinje iznad nas su.

Kolikogod mi na sve na ine želimo pokazati i uvjeriti se da je zemlja naš dom, ovakvi nas blagdani podsje aju na ono iznad nas. Mali ovje e podigni svoju glavu prema božjem prostranstvu koji je i tebi namijenjen. Kolikogod ovu zemlju – i kao planet i kao domovinu i kao zavi aj – doživljavamo svojim domom, ona se jednak tako može nazvati i mjestom borbe, mjestom opasnosti. A u borbi opstaju samo jaki. Nama se uglavnom ini da ovdje na zemlji opstaju jaki u zlu, oholosti, grabežu. Takve pamte, do neke granice ali postepeno tonu iz ljudskog pam enja u tame ljudske prošlosti. Ono do ega se živi, što daje volju za životom i borbom jest prije svega ljubav, pažnja, kada ti netko pokaže da te cijeni i voli.

U svakom vremenu u svijetu se odvija bitka izme u dobra i zla onako kako je itamo u knjizi Otkrivenja. Zlo izgleda tko mo no, jako, bez mogu nosti da mu se suprotstaviš. Dobro naprotiv esto je u liku žene trudnice ili tek ro ene bebe, dobrohotno, bezazleno ali nemo no. Slika je to Marije, slika je to Crkve, slika je to obi nog ovje jeg života.

No zlo ima granicu koju ne smije prije i, Marija, Crkva, mali ovjek imaju onog koji im daje potrebnu pažnju i ljubav za život, imaju onog koji ih brani.

U tome je Marijina tajna. Imala je vjeru da nije tek slu ajno odabrana, nije tek igra ka u Božjim rukama. Unato svim opasnostima i nesigurnostima svog vlastitog života i života svoga Sina, sve do najgore kušnje Njegove muke i smrti, vjerovala je i živjela. Tu je Marijina veli ina. Iako izabrana, nije bila posebno zašti ena, nije joj se puno objasnilo od Božjega plana. Pa i Isus ne trudi joj se puno objašnjavati. Zašto ste me tražili?; Ženo, što ja imam s tobom?; Tko su majka moja, bra a moja? Na sva ta pitanja Marija je morala nalaziti odgovore u vjeri, u srcu ne u razumu.

Svu njezinu malenost i osjetljivost nalazimo u njezinom susretu s Elizabetom. Još i danas postoji put kroz jeruzalemske maslinike i vrtove, od današnjeg muzeja Yad Washem do Ain Karema, jeruzalemског predgra a gdje se po tradiciji zbio ovaj susret dviju majki. Radost majki ista je tad i danas, dok blagoslivljuju Boga nad novim životom, nenadmašnim Božjim darom.

U mnogim e se crkvama sve ano slaviti i kititi Marijine slike i kipovi. Dok ju na taj na in veli amo ne zaboravimo da je Marijana slava na nebesima kod Boga a ti kipovi, ljudskih su ruku djelo. Nigdje na svijetu ne možemo na i relikviju Marijine kose , kosti ili odje e, kao što je to slu aj s mnogim svecima. Mi ho emo-ne emo imamo trajnu potrebu za materijalnim da vidimo i opipamo, zato vjera u Marijin pomo i zagovor ostaje uvijek posebna, jedinstvena. Vjera bez puno objašnjenja.

Vjera vrsta, vjera srcem, vjera koja se potvr uje tek pod križem i iza križa.

Dr. theol. Davor Lucacela